gen en het analyseren van de meldingen van vermoedens die verband houden met WG/FT meegedeeld door de onderworpen entiteiten op grond van de artikelen 47, 54 en 66, § 2, derde lid, evenals de meldingen van vermoedens die verband houden met de financiering van de proliferatie van massavernietigingswapens, meegedeeld door de onderworpen entiteiten op grond van de desbetreffende Europese verordeningen.

§ 2. De CFI wordt bovendien belast met het ontvangen en het analyseren van de informatie meegedeeld door:

1° de toezichtautoriteiten, wanneer ze tijdens de inspecties verricht bij de onderworpen entiteiten die onder hun bevoegdheid vallen, dan wel op enigerlei andere wijze, geldmiddelen, verrichtingen of feiten vaststellen waarvan ze weten, vermoeden of redelijke gronden hebben om te vermoeden dat ze verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. Hetzelfde geldt voor de autoriteiten die belast zijn met het toezicht op de financiële markten, in afwijking van de wettelijke en reglementaire bepalingen van toepassing op hun beroepsgeheim;

2° de ambtenaren van de administratieve diensten van de Staat, de curatoren in een faillissement, de voorlopige bewindvoerders bedoeld in artikel 8 van de faillissementswet van 8 augustus 1997, die, bij de uitoefening van hun opdrachten of bij de uitoefening van hun beroep geldmiddelen, verrichtingen of feiten vaststellen waarvan zij weten, vermoeden of redelijke gronden hebben om te vermoeden dat ze verband houden met het witwassen van geld of met de financiering van terrorisme;

3° de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, op grond van artikel 98 van Verordening (EU) nr. 389/2013 van de Commissie van 2 mei 2013 tot instelling van een EU-register overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en de Beschikkingen nr. 280/2004/EG en nr. 406/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 920/2010 en (EU) nr. 1193/2011 van de Commissie;

4° het Contactpunt Regularisaties bij de FOD Financiën, in het kader van de door de regering toegepaste vrijwillige regularisatieprocedure, ingevolge dewelke het voornoemde Contactpunt aan de CFI, een kopie van het regularisatie attest, alsook een bondige nota over de omvang en de oorsprong van de geregulariseerde inkomsten, sommen, btw-handelingen en kapitalen meedeelt, de periode waarin deze zijn ontstaan en de voor de geregulariseerde bedragen gebruikte financiële rekeningen;

5° de Vlaamse belastingdienst in het kader van de tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie, ingevolge dewelke zij aan de CFI een kopie van het regularisatieattest, alsook de in artikel 6 van het decreet van 10 februari 2017 houdende een tijdelijke Vlaamse fiscale regularisatie, vermelde gegevens meedeelt;

6° de Algemene Administratie van Douane en Accijnzen van de Federale Overheidsdienst Financiën, hierna te noemen "Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen", overeenkomstig het koninklijk besluit van 26 januari 2014 houdende maatregelen ter controle van het grensoverschrijdend verkeer van liquide middelen en van Verordening (EG) nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de gemeenschap binnenkomen of verlaten; en

7° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn die bij de uitoefening van hun opdracht geldmiddelen, verrichtingen of feiten vaststellen waarvan ze weten, vermoeden of redelijke gronden hebben om te vermoeden dat ze verband houden met het witwassen van geld of de financiering van terrorisme.

De autoriteiten en de diensten bedoeld in deze paragraaf brengen de geldmiddelen, verrichtingen en feiten bedoeld in deze paragraaf onmiddellijk ter kennis van de CFI overeenkomstig de modaliteiten van artikel 50.

Wanneer ze deze informatie meedelen aan de CFI, zijn de artikelen 55 tot en met 59 onder dezelfde voorwaarden van toepassing.

§ 3. De CFI wordt bovendien belast met het ontvangen en het analyseren van de informatie meegedeeld door:

1° de FIE's, die gelijkaardige functies uitoefenen als die van de CFI, in het kader van een wederzijdse samenwerking;

2° het openbaar ministerie in het kader van een informatie of een onderzoek in verband met terrorisme en de financiering van terrorisme;

3° het Europees Bureau voor Fraudebestrijding van de Europese Commissie in het kader van een onderzoek inzake fraude ten nadele van de financiële belangen van de Europese Unie.

De autoriteiten en diensten bedoeld in deze paragraaf beslissen op soevereine wijze om deze informatie ter kennis te brengen van de CFI.

§ 4. Zodra de CFI de meldingen van de vermoedens ontvangt bedoeld in paragraaf 1 en de informatie bedoeld in de paragrafen 2 en 3:

1° bevestigt zij er de ontvangst van, en

2° oefent zij haar bevoegdheden uit overeenkomstig de artikelen 80 tot en met 83.

§ 5. Onverminderd artikel 123 kunnen de inlichtingen die door de CFI verkregen werden van een inlichtingen- of veiligheidsdienst, met toepassing van paragraaf 2, 2°, door deze niet worden doorgegeven aan een instelling naar buitenlands recht, met toepassing van artikel 83, § 2, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de betrokken inlichtingen- of veiligheidsdienst.

Art. 80. § 1. Wanneer de CFI gevat wordt door een melding van een vermoeden of informatie in toepassing van artikel 79, kan ze zich verzetten tegen de uitvoering van elke verrichting die hierop betrekking heeft.

De CFI bepaalt op welke verrichtingen evenals op welke bankrekeningen het verzet betrekking heeft en brengt haar beslissing onmiddellijk schriftelijk ter kennis van de betrokken onderworpen entiteiten.

§ 2. Het verzet bedoeld in paragraaf 1 verhindert de uitvoering van de verrichtingen die er het voorwerp van zijn, tijdens maximaal vijf werkdagen te rekenen vanaf de kennisgeving.

Indien de CFI van oordeel is dat de maatregel bedoeld in het eerste lid moet worden verlengd, meldt zij dit onverwijld aan de procureur des Konings of aan de federale procureur die de passende beslissing neemt. Indien binnen de termijn bedoeld in het eerste lid, geen beslissing ter kennis is gebracht van de onderworpen entiteiten, mogen deze entiteiten de verrichting(en) uitvoeren die het voorwerp zijn van de beslissing.

§ 3. Wanneer de CFI de informatie overmaakt aan de procureur des Konings of aan de federale procureur op grond van paragraaf 2, verwittigt ze ook onverwijld het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring, opgericht door artikel 2 van de wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties.

§ 4. De CFI kan eveneens beslissen tot een maatregel van verzet als bedoeld in paragraaf 1 op verzoek van een andere FIE. In voorkomend geval zijn de bepalingen van paragraaf 1 tot en met 3 van toepassing.

Art. 81. § 1. Wanneer de CFI meldingen van de vermoedens en informatie bedoeld in artikel 79 ontvangt, mogen de CFI, of één van haar leden of één van haar personeelsleden, die daartoe is aangewezen door de magistraat die de Cel leidt of door zijn plaatsvervanger, volgens de door haar bepaalde modaliteiten, alle bijkomende inlichtingen opvragen die zij nuttig achten voor de vervulling van de opdracht van de CFI, bij:

1° de onderworpen entiteiten;

2° de toezichtautoriteiten en de Stafhouder bedoeld in artikel 52;

3° de politiediensten, met toepassing van artikel 44/11/9, § 1, 2°, van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt;

4° de administratieve diensten van de Staat;

5° de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

6° de curatoren in een faillissement;

7° de voorlopige bewindvoerders bedoeld in artikel XX.31, § 1, en XX.32, § 2, van het Wetboek van economisch recht;

8° de gerechtelijke overheden.

Met dezelfde doelstellingen als deze bedoeld in het eerste lid, kan de CFI, één van haar leden of één van haar personeelsleden, die daartoe is aangewezen door de magistraat die haar leidt of door zijn plaatsvervanger, het Centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België raadplegen.

§ 2. De gerechtelijke overheden, de politiediensten, de administratieve diensten van de Staat, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, de curatoren in een faillissement en de voorlopige bewindvoerders mogen de CFI op eigen initiatief alle informatie bezorgen die zij nuttig achten voor de vervulling van haar opdracht.

§ 3. In afwijking van paragraaf 1, 1° en 2°, delen de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23° tot en met 28°, en de Stafhouder bedoeld in artikel 52 de door de CFI gevraagde bijkomende inlichtingen echter niet mee wanneer zij deze van één van hun cliënten ontvangen of over één van hun cliënten verkrijgen wanneer zij de rechtspositie van deze cliënt bepalen, dan wel die cliënt in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij de betrokken onderworpen entiteiten zelf hebben deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten inzake de financiering van terrorisme, zij juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor de financiering van terrorisme hebben verstrekt, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of voor de financiering van terrorisme.

§ 4. Onverminderd artikel 123 kunnen de inlichtingen die door de CFI werden verkregen van een inlichtingen- of veiligheidsdienst, met toepassing van paragraaf 1, 4°, door de CFI niet worden doorgegeven aan een instelling naar buitenlands recht, met toepassing van artikel 83, § 2, zonder de uitdrukkelijke toestemming van de betrokken inlichtingen- of veiligheidsdienst.

§ 5. In afwijking van paragraaf 1, 8°, kan een onderzoeksrechter geen inlichtingen meedelen aan de CFI zonder uitdrukkelijke toestemming van de procureur des Konings of de federale procureur. Bovendien, en onverminderd artikel 123, kunnen de inlichtingen verkregen van een gerechtelijke overheid door de CFI niet worden doorgegeven aan een instelling naar buitenlands recht met toepassing van artikel 83, § 2, zonder uitdrukkelijke toestemming van de procureur des Konings of de federale procureur.

§ 6. Onverminderd artikel 56, maken de in paragraaf 1 bedoelde entiteiten, overheden en diensten niet bekend aan de betrokken persoon noch aan derden, dat de inlichtingen die ze meedelen aan de CFI op grond van dezelfde paragraaf of van paragraaf 2, werden gevraagd door de CFI of haar werden of zullen worden meegedeeld.

Art. 82. § 1. Wanneer de CFI de meldingen van vermoedens en de informatie bedoeld in artikel 79 analyseert, bepaalt zij, door middel van een grondige analyse, of de geldmiddelen of de goederen die worden gebruikt bij de verrichting of het aangeklaagde feit kunnen voortkomen uit een criminele activiteit, zoals gedefinieerd in artikel 4, 23°.

§ 2. Wanneer uit de in paragraaf 1 bedoelde analyse blijkt dat er een ernstige aanwijzing bestaat van WG/FTP, deelt de CFI de desbetreffende informatie mee aan de procureur des Konings of aan de federale procureur.

Het Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring bedoeld in artikel 80, § 3, wordt eveneens door de CFI verwittigd wanneer tegoeden van significante waarde, van welke aard ook, beschikbaar zijn voor een mogelijke gerechtelijke inbeslagneming.

§ 3. Het openbaar ministerie licht de CFI in over het gebruik dat werd gemaakt van de overeenkomstig dit artikel meegedeelde informatie en over het resultaat van de op grond van die informatie uitgevoerde onderzoeken of inspecties.

Bovendien, verstrekt het openbaar ministerie aan de CFI een afschrift van de definitieve beslissingen die zijn genomen, met inbegrip van de minnelijke schikkingen afgesloten in strafzaken, in de dossiers in verband waarmee de CFI overeenkomstig dit artikel informatie heeft meegedeeld.

Art. 83. § 1. Onder voorbehoud van de toepassing van de artikelen 79 tot en met 82, de mededelingen bedoeld in paragraaf 2 en buiten het geval dat zij opgeroepen worden om in rechte te getuigen, of voor een parlementaire onderzoekscommissie, mogen de leden van de CFI en de leden van haar personeel, de leden van de politiediensten en de andere ambtenaren die bij haar gedetacheerd zijn alsook de externe deskundigen waarop zij een beroep doet, zelfs in het geval bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering en niettegenstaande enige andersluidende bepaling, geen ruchtbaarheid geven aan de informatie waarvan zij bij de uitoefening van hun opdrachten kennis hebben gekregen.

Het ruchtbaar maken van de in het eerste lid bedoelde informatie door een lid van de CFI of van haar personeel, een lid van de politiediensten of een andere ambtenaar die bij haar gedetacheerd is, of een externe deskundige waarop ze een beroep doet, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

§ 2. Paragraaf 1 is niet van toepassing op mededelingen:

1° in het kader van een wederzijdse samenwerking, op grond van internationale verdragen die België heeft ondertekend of op grond van wederkerigheid, aan FIE's met opdrachten en verplichtingen van dezelfde aard als die van de CFI, met het oog op het vervullen van hun opdracht;

2° tussen de CFI en het Europees bureau voor fraudebestrijding, in het kader van de toepassing van artikel 325 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;

3° tussen de CFI en de toezichtautoriteiten, op grond van artikel 121, § 2, van alle informatie die voor die autoriteiten nuttig is voor de uitoefening van hun toezichts- en sanctiebevoegdheden, krachtens deze wet;

4° tussen de CFI en de Staatsveiligheid, de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht en het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, in het kader van de bestrijding van het radicaliseringsproces, van terrorisme, de financiering van terrorisme en de witwasverrichtingen die hiermee verband zouden kunnen houden.

Paragraaf 1 is evenmin van toepassing wanneer de CFI aan de procureur des Konings of aan de federale procureur op grond van de artikelen 80, § 2, en 82, § 2, informatie heeft medegedeeld betreffende het witwassen van geld dat voortkomt uit een misdrijf waarvoor een toezichtautoriteit, als bedoeld in artikel 85, een opsporingsbevoegdheid heeft, dan licht de CFI die autoriteit in over deze mededeling.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van mensensmokkel of mensenhandel, bezorgt de CFI aan de arbeidsauditeur een afschrift van het doormeldingsverslag dat krachtens artikel 82, § 2, aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven waarvoor de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen de strafvordering uitoefent, bezorgt de CFI aan deze Administratie, een afschrift van het doormeldingsverslag dat aan de procureur des Konings of aan de federale procureur werd meegedeeld krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig van misdrijven die een weerslag kunnen hebben inzake ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, behoudens de gevallen bepaald in het vorige lid, bezorgt de CFI aan de minister van Financiën, de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat betreffende het witwassen van geld afkomstig uit het plegen van misdrijven die een weerslag kunnen hebben op het gebied van sociale fraude bezorgt de CFI de Sociale Inlichtingen- en Opsporingsdienst, opgericht door artikel 3 van het Sociaal Strafwetboek van 6 juni 2010, inlichtingen die voor deze dienst nuttig zijn en voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling inlichtingen bevat betreffende het witwassen van geld dat afkomstig is van een strafbaar feit behorende tot de opsporingsbevoegdheid van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, bezorgt de CFI aan de minister van Economie, de op dit gebied nuttige inlichtingen die voortvloeien uit de doormelding van het dossier aan de procureur des Konings of de federale procureur, krachtens artikel 82, § 2.

Wanneer deze mededeling informatie bevat waarvoor de Staatsveiligheid of de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht inlichtingen aan de CFI hebben verstrekt, licht de CFI hen in over deze mededeling.

Art. 84. Tijdens het verrichten van onderzoeken betreffende het witwassen van geld, de criminele activiteiten die hiermee verband houden, en de financiering van terrorisme, kunnen de gerechtelijke overheden aan de CFI, onder voorbehoud van de toepassing van de vereiste van artikel 58, alle relevante inlichtingen vragen die ze bezit.

Wanneer de CFI zulk verzoek ontvangt beoordeelt zij soeverein de noodzaak tot het doormelden van de in haar bezit zijnde informatie. In dat geval is artikel 83, § 1, niet van toepassing op de door de CFI overgemaakte informatie.

Titel 4. Toezichtautoriteiten

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

Art. 85. § 1. Onder voorbehoud van de prerogatieven die hen zijn toegekend door of krachtens andere wettelijke bepalingen, houden de hierna opgesomde autoriteiten toezicht op de naleving van de bepalingen van boek II van deze wet, van de besluiten en reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen en van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's:

1° de minister van Financiën, via zijn vertegenwoordiger bedoeld in artikel 22 van de wet van 22 februari 1998 tot vaststelling van het organiek statuut van de Nationale Bank van België, ten aanzien van deze laatste;

2° de Administratie van de Thesaurie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 2° en 3°;

3° de Nationale Bank van België, hierna te noemen "de Bank", ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 4° tot en met 10°;

4° de Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten, hierna te noemen "de FSMA ", ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 11° tot en met 20°;

5° de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 21°, en 29° tot en met 31°;

6° het College van toezicht op de bedrijfsrevisoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 23°;

7° het Instituut van de Accountants en Belastingconsulenten, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 24°;

8° het Beroepsinstituut van Erkende Boekhouders en Fiscalisten, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 25°;

9° de Nationale Kamer van Notarissen, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 26°;

10° de Nationale Kamer voor Gerechtsdeurwaarders, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 27°;

11° de Stafhouder van de Orde waartoe zij behoren, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 28°;

12° de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 32°;

13° de Kansspelcommissie, ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 33°;

§ 2. De Koning wijst de autoriteiten aan die bevoegd zijn om, onverminderd de prerogatieven die hen zijn toegekend door of krachtens andere wettelijke bepalingen, toe te zien op de naleving van de in paragraaf 1 bedoelde bepalingen door de entiteiten tot dewelke Hij in voorkomend geval het toepassingsgebied van alle of een deel van de bepalingen van boek II van deze wet, heeft uitgebreid op grond van artikel 5, § 1, 22°, en § 4.

§ 3. Onverminderd de prerogatieven die hen zijn toegekend in paragraaf 1 en door of krachtens andere wettelijke bepalingen, houden de hierna opgesomde autoriteiten toezicht op de naleving van de bepalingen van boek III:

1° met betrekking tot de bepalingen van artikel 66, § 2, eerste lid, en van artikel 67: de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie;

2° met betrekking tot de bepalingen van artikel 66, § 2, tweede en derde lid:

a) de Nationale Kamer van Notarissen ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in artikel 5, § 1, 26°;

b) de Federale Overheidsdienst Economie, KMO, Middenstand en Energie ten aanzien van de onderworpen entiteiten bedoeld in 5, § 1, 30°.

Art. 86. § 1. De toezichtautoriteiten of in voorkomend geval, de bij andere wetten aangewezen autoriteiten, kunnen reglementen uitvaardigen die van toepassing zijn op de onder hun bevoegdheid vallende onderworpen entiteiten en die de bepalingen van boek II en III en van de uitvoeringsbesluiten ervan op technisch vlak vervolledigen, rekening houdend met de nationale risicobeoordeling bedoeld in artikel 68.

In voorkomend geval hebben de in het eerste lid bedoelde reglementen enkel uitwerking na goedkeuring ervan door de Koning.

Indien de toezichtautoriteiten of, in voorkomend geval, de andere autoriteiten als bedoeld in het eerste lid, nalaten de in het eerste lid bedoelde reglementen uit te vaardigen of ze in de toekomst te wijzigen, kan de Koning deze reglementen Zelf vaststellen of wijzigen.

§ 2. Op basis van wat ze noodzakelijk achten voor een effectieve toepassing van de bepalingen bedoeld in artikel 85, § 1, gaan de toezichtautoriteiten over tot het:

1° verzenden van circulaires, aanbevelingen of andere mededelingen aan de onderworpen entiteiten, om de draagwijdte te verduidelijken van de verplichtingen die voor deze entiteiten voortvloeien uit de voornoemde bepalingen;

2° voeren van acties om de onderworpen entiteiten te sensibiliseren voor de WG/FT-risico's; en

3° voeren van acties om de onderworpen entiteiten te informeren aangaande de ontwikkelingen in het juridisch kader van de strijd tegen WG/FTP.

Art. 87. § 1. De toezichtautoriteiten oefenen hun toezicht uit op basis van een risicobeoordeling. Daartoe zorgen ze ervoor:

1° dat ze beschikken over een helder inzicht in de WG/FT-risico's in België, door zich te baseren op relevante informatie aangaande nationale en internationale risico's, met inbegrip van het verslag opgemaakt door de Europese Commissie krachtens artikel 6, lid 1, van Richtlijn 2015/849 en op de nationale risicobeoordeling bedoeld in artikel 68;

2° dat ze de frequentie en intensiteit van het toezicht ter plaatse en op afstand bepalen op grond van het risicoprofiel van de onderworpen entiteiten.

Het risicoprofiel bedoeld in het eerste lid, 2°, vloeit voort uit de combinatie van:

1° een beoordeling van het niveau van het WG/FT-risico waaraan de onderworpen entiteit is blootgesteld, met name rekening houdend met de kenmerken van haar activiteitensector, haar cliënteel, de producten en diensten die ze aanbiedt, geografische gebieden waar ze haar activiteiten uitoefent, en haar leveringskanalen enerzijds; en

2° een beoordeling van het beheer van deze risico's, met name een beoordeling van de maatregelen die ze heeft genomen om deze risico's te identificeren en te verminderen en een beoordeling van haar niveau van conformiteit met de toepasselijke wettelijke en reglementaire verplichtingen anderzijds.

De toezichtautoriteiten zorgen ervoor dat ze beschikken over relevante informatie aangaande de onderworpen entiteiten, die noodzakelijk is om hun risicoprofiel op te maken.

Het risicoprofiel van de onderworpen entiteiten wordt herbekeken door de toezichtautoriteit:

1° periodiek, met een frequentie die aangepast is om met name rekening te houden met de kenmerken van de activiteitensector en het risicoprofiel dat voordien is toegekend aan de onderworpen entiteit; en

2° wanneer belangrijke gebeurtenissen plaatsvinden die het niveau van de WG/FT-risico's waaraan de onderworpen entiteit is blootgesteld of het beheer van deze risico's door de onderworpen entiteit, kunnen beïnvloeden.

§ 2. Bij de uitoefening van hun toezichtsbevoegdheden houden de toezichtautoriteiten rekening met de mate van risicobeoordelingsvrijheid die op grond van deze wet aan de onderworpen entiteiten wordt gelaten. Daartoe onderzoeken ze de relevantie van de algemene risicobeoordeling die door de onderworpen entiteiten wordt verricht overeenkomstig artikel 16 en houden ze rekening met de risicofactoren opgesomd in de bijlagen II en III.

Art. 88. In de gevallen bedoeld in artikel 13, § 3, derde lid, wanneer bijkomende maatregelen die door de onderworpen entiteit zijn opgelegd aan de vestiging die ze uitbaat in het betrokken derde land niet voldoende zijn om het WG/FT-risico doeltreffend te beheren, kan de toezichtautoriteit die bevoegd is op grond van artikel 85 eisen dat de groep geen zakelijke relaties aangaat of die relaties beëindigt en geen verrichtingen uitvoert. Indien nodig eist de toezichtautoriteit dat de vestiging in het betrokken derde land wordt gesloten.

Art. 89. § 1. Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, zijn de toezichtautoriteiten bedoeld in artikel 85, § 1, 2°, de leden en ex-leden van hun organen en personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezicht bepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke informatie bekendmaken waarvan zij bij de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet, in kennis werden gesteld.

Buiten het geval waarin ze worden opgeroepen om in rechte te getuigen in strafzaken, is de toezichtautoriteit bedoeld in artikel 85, § 1, 5°, de leden en ex-leden van haar personeel die betrokken zijn bij de uitoefening van het toezichtbepaald in deze wet, of de personen die daartoe zijn aangewezen, gebonden door het beroepsgeheim en mogen ze aan geen enkele persoon of autoriteit vertrouwelijke gegevens bekendmaken die hen werden meegedeeld door een andere toezichtautoriteit in het kader van de uitoefening van de toezichtsbevoegdheden krachtens deze wet.

§ 2. Paragraaf 1 doet geen afbreuk aan de mededeling van vertrouwelijke of geheime informatie aan derden in de gevallen bepaald door de wet.

§ 3. De toezichtautoriteiten bedoeld in paragraaf 1 en de leden of ex-leden van hun organen en van hun personeel zijn vrijgesteld van de verplichting bedoeld in artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering.

§ 4. Inbreuken op dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek. De bepalingen van boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op inbreuken op dit artikel.

Art. 90. De toezichtautoriteiten stellen effectieve en betrouwbare mechanismen in voor de melding door de leidinggevenden, personeelsleden, agenten en distributeurs van de onderworpen entiteiten of door derden, aan deze autoriteiten, van mogelijke of werkelijke inbreuken op de bepalingen van deze wet, van de besluiten of reglementen genomen ter uitvoering ervan, van de uitvoeringsmaatregelen van Richtlijn 2015/849, van de Europese verordening betreffende geldovermakingen, en van de waakzaamheidsplichten bedoeld in de bindende bepalingen betreffende financiële embargo's.

De in het eerste lid bedoelde mechanismen omvatten specifieke procedures voor de ontvangst van meldingen van inbreuken en de opvolging ervan.

De toezichtautoriteit kan de identiteit van de persoon die de melding verricht heeft, niet bekendmaken aan de onderworpen entiteit of aan derden.

Er kan geen enkele burgerlijke rechtsvordering, straf- of tuchtvordering worden ingesteld en geen enkele professionele sanctie worden uitgesproken tegen het personeelslid of de vertegenwoordiger van de onderworpen entiteit die te goeder trouw een melding heeft gericht aan de toezichtautoriteit, wegens het feit dat hij de genoemde melding heeft verricht. Deze bescherming is eveneens van toepassing wanneer de te goeder trouw verrichte melding, gegevens bevat die voorkomen of zouden moeten voorkomen in een melding van een verdachte verrichting.

Elke ongunstige of discriminatoire behandeling van deze persoon, evenals elke beëindiging van de arbeidsverhouding of de vertegenwoordiging wegens de melding die deze persoon heeft verricht, is verboden.